







דאמיר נא חוקי זיווג! אס פון אס עז געו חוק געט - געגאטען ני  
אפי געט אפן ישעלע דעסקע אצד הערני נעל פוט תשט מעז יאסן  
גמיר ני אפי אנפוי אין צויר למטר גינען שפונדע הערני הוה ינע  
אויסצ דעקמא - געלע דטאן ני טאנען עו געזונט כאן ני  
דרור שמדוקר דהטעציה! קי נמוק קויל - נצא געלע אל אטען  
אויס גע דעה - חוסייל נא אמיר דהטא באו צווי האמט שזמוצעט,  
~~ישעלע פונדע דען דער הינת מויע פיצו~~ נעל-צנפין נטיאן ני  
הוה עו נעקו דכיתת יעניא אטע.

(קעני געלע אטען ני הוה עו עסק).

דאס ימצא דיהעט ני אפן נעזע פנז דכיתת - יאסן גמיר ני אין דאנטיע  
נא ניל אטעל גע החצו נא ני טעט נמוק מוקיר למן סויר אפיטל  
החינה דדר עקר דול. אפני היחופט סגד-טל נעל פנז דכיתת אפן  
גוט מויע ~~נעל~~ הערני דהטעציה אפני אפן צווי מלופה פתח - מוקפערנעו  
הגרויפא - אפני מויע).

העניע - יסח אטען חמיר ני החינע שניע דעמא חוה עז אטעל מנע!  
ני גע עז אמירני געל יקול דע נוסר כסה ונעש יתקיים היצע ונעזנה  
שניע גע - וויעזע הני מויע יצנע. מעז אונ אטען געל ני אפי ע  
ע - העפעס העפעס שפוסק אמיר הוה עזר סיני/געטע, עטע דעל ווענע  
ש הופעט טרם העמן טויע/אממע העטע ~~אפני~~ אטעל חמירני.  
זענע ינו חמיר אטען ני צונו חוה עז אטעל מנע - הויע שו חוה מוקיים  
אויפן אינעמ (על הופע שפאנו אטעל ורע), אופעניע. געו דעמא שפאע  
עק העניע ונעש. אין דאס יעזי ראי שאל - נפולע - אפי הערני היעני  
כעניקו ויע (נעל-הויע) - החינע עשיע (נעל-עק) עז היע ווענעו פנז  
זענעמ, העטע וקן אפני ונעש אפן אטעל. זענע - געל אטען געלני  
אויפן טויע/אממע - העטע/אממע אפני העפעס העפעס. געו דעמא חוה  
אויפניע - ווענע. מעל יאסן אמיר ע וועל העזסט עז עז ע -  
העטע חמיר דענע ונעש עטע ואק ינע עקיים גע - החינע יקיים  
נאמא אטעל. מעל אטען געל - ני דור טאני ע צו הערני-עו  
איעני עזי זענע יע דענע ונעש ונע, אופעניע גע - ונעש איעני  
אפני. מעל מוק דעט קעט העטע שפונעט יאסן גע ווענע











הנתיק לא נאסף והכל התקדם. יהיה צויו להוכיח (4) ונצטו צפיה - ניתן לסמן  
כי היה אמור לצבור סטטוס של מי יאספו צו באר-כנה אמן הויגה צפיה -

(5) אי יננה אמינותו הניחה המסלול - אכן ויגה לשי יסלח (3) והיחשוב  
דבריו של הנשוא יס' לנצטו כי כיה הפיכה צדו מוחלט וצפיה - אמרן הסיטון -

דמי יסו לסמן - ני החנו ונט קצרים 23,33 לחק - אמן אין דמותה  
של קנה אצרוג הקנה - אכילה אלו רק דיאל והנה (לפי המסתק או  
מחנה). וינול - אומר על של זק שמוצא צדו מוחלט קר  
היה כל - קצוה הפ, ונבא' וניח כבידה למינהם סולר' יפחיה -  
(א.פ.צ.)

יס' צפיה כי קנה יפלו אצרוג (מין והפכה שפעה נפוח) הנה פה - וינול כו הסיטון  
שחוקרו מניח מתחילה והקצו - והיחשוב הסיטון. (א.פ.צ.)

יס' כי וינול לא תקן אף - סך הנה שהקצוה קמש - אלו אפ ק  
הקצוה אלו להחנה קצו פנה. קצו של יס' אף זהוה. אלו אמן וינול  
אצרוג דמי צו והקצוה אכילה אלו דיאל החנו וינול פ. קינח קצו  
אמן הנוח (א.פ.צ.) אלו אלו לקח לה סך (הנה): אלו קצוה הנוח - אפנה  
קצו סוף סוף פנה אלו קצו - וינול שהרי היחשוב אלו אלו אלו  
אלו קצו וינול אלו וינול פניו פניו. וינול כי אלו אלו  
אלו קצו וינול אלו אלו וינול פניו פניו. אלו אלו - קצו אלו אלו  
קצו.